

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking
nr. 1334/E-633 TVG - A 256a

Opbergen achter Deel C, Vc

's-Gravenhage, 4 juli 1973.

Aan de heren hoofden van plaatselijke politie
(in gemeenten waar een (hoofd)commissaris
of (hoofd)inspecteur van politie korpschef is)^{x)}
i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd.Directeuren van Politie.

Onderwerp: verlenen van
vergunning tot vestiging

Uit artikel 13 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de bevoegdheid tot het verlenen en intrekken van vergunningen tot vestiging aan de Minister van Justitie is voorbehouden. Deze wetsbepaling laat derhalve niet toe dat aan de hoofden van plaatselijke politie de bevoegdheid wordt toegekend tot het zelfstandig verlenen (en intrekken) van zulke vergunningen. De omstandigheid doet zich echter voor dat het aantal verzoeken om een vergunning tot vestiging dat de laatste tijd het departement bereikt, aanmerkelijk groter is dan destijds bij de totstandkoming van de huidige vreemdelingenvoorschriften kon worden voorzien. Deze ontwikkeling noopt ertoe, naar wegen te zoeken om - binnen het raam van de wettelijke mogelijkheden - tot een besparing van werk te komen. Op het onderhavige terrein kan deze doelstelling worden bereikt door hoofden van plaatselijke politie te machtigen namens mij (derhalve niet krachtens eigen bevoegdheid) - en met inachtneming van mijnerzijds te geven aanwijzingen - aan door mij aan te duiden categorieën van vreemdelingen vergunningen tot vestiging te verlenen. Op grond van het bovenstaande heb ik het volgende besloten.

De hoofden van plaatselijke politie in gemeenten waar een (hoofd)-commissaris of (hoofd)inspecteur van politie korpschef is^{x)} worden hierbij gemachtigd namens mij vergunningen tot vestiging te verlenen aan vreemdelingen, behorende tot één der volgende categorieën:

1. begunstigde EEG-onderdanen in de zin van art. 91 van het Vreemdelingenbesluit;

- 2. -

x) het betreft hier dus de hoofdcommissaris - of commissaris van politie die korpschef is, dan wel - in de gemeenten waar een hoofdinspecteur of inspecteur van politie korpschef is - de burgemeester

2. vreemdelingen die hier te lande arbeid in loondienst verrichten;
3. vreemdelingen (niet vallende onder 1 of 2) die sedert het bereiken van de zestienjarige leeftijd reeds tien jaar onafgebroken hun hoofdverblijf in Nederland hebben (deze vreemdelingen moeten dus tenminste 26 jaar oud zijn).

Opgemerkt zij dat ook in deze gevallen de vreemdeling een verzoek in tweevoud overeenkomstig model e van bijlage 4 bij het Voorschrift Vreemdelingen behoort in te dienen. Eén exemplaar van het verzoek dient in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie te worden opgelegd.

De verstrekte machtiging heeft alleen betrekking op het verlenen en dus niet op het weigeren van vergunningen tot vestiging.

Mocht u van oordeel zijn dat het verzoek om een vergunning tot vestiging voor weigering in aanmerking komt, dan dient dit, vergezeld van het in deel C, Hoofdstuk XXX (blz.C-72) van de Vreemdelingencirculaire bedoelde ambtsbericht, aan het ministerie van Justitie te worden toegezonden waarna mijnerzijds terzake een beslissing zal worden genomen.

Een verzoek om een vergunning tot vestiging zal voor weigering in aanmerking komen indien ten aanzien van de vreemdeling de volgende feiten of omstandigheden bekend zijn:

- I. (alleen voor wat betreft de categorieën hierboven aangeduid onder 1 en 2) - er is niet redelijkerwijs gewaarborgd dat hij duurzaam zal kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan (art. 13, derde lid, onder a, Vv).

Hierbij kunnen de volgende gevallen worden onderscheiden:

- a. ten aanzien van de vreemdeling is gebleken van een onregelmatig arbeidspatroon. Als zodanig kan worden aangemerkt het feit dat hij in de vijf aan het verzoek voorafgaande jaren veelvuldig - als maatstaf kan gelden: meer dan zeven maal van werkgever is veranderd. Voorts zullen de inkomsten niet redelijkerwijs gewaarborgd zijn indien de vreemdeling gedurende langere tijd of meermalen ten laste van de openbare kas is gekomen, met name indien hij de laatste vijf jaar langer dan zes maanden achtereen of ten minste driemaal een uitkering krachtens de Algemene Bijstandswet heeft genoten. Uitkeringen krachtens de Werkloosheidswet, dan wel krachtens de Wet Werkloosheidsvoorziening wegens onvrijwillige werkloosheid, dienen hierbij echter buiten beschouwing te blijven (met dien verstande dat op de hieronder sub b genoemde grond aanleiding tot weigering der

vergunning zal bestaan, indien de vreemdeling op het tijdstip van het aanvragen der vergunning werkloos is en geen uitzicht op tewerkstelling binnen redelijke termijn bestaat);

b. de duurzaamheid van de inkomsten is niet verzekerd. Zulks zal het geval zijn indien niet vaststaat dat uitzicht bestaat op werkgelegenheid voor nog ten minste één jaar of indien de verzoeker korter dan één jaar bij zijn huidige werkgever in dienst is. Ten aanzien van deze laatste categorie zij opgemerkt dat de betrokken vreemdeling na het verstrijken van dat jaar eventueel wel voor een vergunning tot vestiging in aanmerking zal kunnen komen.

c. er wordt niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Vreemdelingen die in het genot zijn van uitkeringen krachtens een der sociale verzekeringswetten (met name de Ziektewet, of de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering) zullen in het algemeen geacht kunnen worden om, voor de toepassing van deze regeling, over voldoende middelen van bestaan te beschikken. Het is echter mogelijk dat de gevraagde vergunning in dat geval geweigerd zal moeten worden op de onder b genoemde grond. Met het oog hierop waren alle gevallen waarin blijkt dat de aanvrager in het genot van zulk een uitkering is, ter beslissing aan het ministerie van Justitie voor te leggen.

II. de verzoeker heeft ernstig inbreuk gemaakt op de openbare orde (art. 13, derde lid, onder b, Vw) of vormt een ernstig gevaar voor de nationale veiligheid. Van ernstige inbreuk op de openbare orde kan sprake zijn indien de verzoeker in de vijf voorafgaande jaren is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van één maand of langer dan wel meerdere malen is veroordeeld tot vrijheidsstraffen waarvan de gezamenlijke duur één maand of meer bedraagt. Het herhaaldelijk in strijd gehandeld hebben met het bepaalde bij of krachtens de Vreemdelingenwet kan eveneens op deze grond tot weigering der vergunning tot vestiging leiden.

III. de verzoeker heeft gedurende de tijd, onmiddellijk voorafgaande aan de datum van indiening van het verzoek en sedert het bereiken van de zestienjarige leeftijd, nog geen vijf (resp. tien) jaar onafgebroken hoofdverblijf in ons land gehad (art. 13, derde lid, aanhef, vierde en vijfde lid, Vw). Voor de interpretatie van het begrip hoofdverblijf

zij verwezen naar Deel C, Hoofdstuk XXX (blz. C 72/C 73) Vc. De voorwaarde van het gedurende vijf (of tien) jaar hoofdverblijf in ons land gehad hebben geldt echter niet voor Belgen en Luxemburgers (zie art. 96, tweede lid, Vb).

Indien twijfel bestaat met betrekking tot de vraag of een vreemdeling voldoet aan de criteria om voor een vergunning tot vestiging in aanmerking te komen, dan ware het desbetreffend verzoek eveneens aan het ministerie van Justitie voor te leggen en wordt mijnerzijds op het verzoek beslist.

Ik moge u verzoeken van iedere verlening van een vergunning tot vestiging op grond van het bepaalde in deze circulaire, aan het ministerie van Justitie kennis te geven door middel van het inzenden van een mutatieformulier model H 2b. Naast de bekende gegevens dient in de rechterbovenhoek van dit formulier te worden vermeld: "Alg. macht. circ. d.d.4 juli 1973, nr.1334/E-633 TVG-A-256a".

Op voorstellen tot het verlenen of weigeren van een vergunning tot vestiging die het hoofd van plaatselijke politie op het tijdstip van ontvangst van deze circulaire reeds aan het ministerie van Justitie heeft ingezonden zal mijnerzijds nog een beslissing worden genomen.

De Staatssecretaris van Justitie,

Glastra van Loon